

บทที่ 5

วิเคราะห์ข้อมูล

ในบทที่ 4 จะได้กล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ การนำนโยบายโลภณีเด็กไปปฏิบัติ ซึ่งการวิเคราะห์เรื่องการนำนโยบายโลภณีเด็กไปปฏิบัติ นั้นได้แยกการเสนอรายงานออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบ มีรายละเอียดดังนี้คือ ในแบบสอบถามชุดที่ 1 สอบถามกับตำรวจ มีตัวแปรเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน ส่วยงานที่ท่านปฏิบัติราชการ ในแบบสอบถามชุดที่ 1 ชุดของตำรวจได้แยกประเด็นในคำถามคือ เรื่องนโยบายการปราบปรามโลภณีเด็ก การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มาตรการทางกฎหมาย การให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในแบบสอบถามชุดที่ 2 ของโลภณีเด็ก ได้ถามประเด็นคำถามคือเรื่อง นโยบายการปราบปรามโลภณีเด็ก การให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ส่วนที่ 2 เป็นทัศนคติและความเห็นในเรื่องการนำนโยบายโลภณีเด็กไปปฏิบัติ อัตราเงินเดือน ประสบการณ์ในการทำงาน ในแบบสอบถามชุดที่ 2 ใช้ถามโลภณีเด็กมี ภูมิลำเนา อายุ อาชีพบิดามารดา รายได้เฉลี่ยของครอบครัว ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส สมาชิกในครอบครัว จำนวนพี่น้อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 สถานภาพของตำรวจผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	189	96.4
หญิง	7	3.6
อายุ		
ต่ำกว่า 26 ปี	36	18.4
26 - 35 ปี	82	41.8
36 - 45 ปี	49	25.0
46 - 55 ปี	23	11.7
สูงกว่า 55 ปี	6	3.1
สถานภาพสมรส		
โสด	50	25.5
สมรส	142	72.4
หม้าย/หย่าร้าง	4	2.0
อื่น ๆ	-	-
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่า ม.3	7	3.6
ม.3 - ม. 6	114	58.2
ปวช. หรือ อนุปริญญา	38	19.4
ปริญญาตรี	36	18.4
ปริญญาโท	1	0.5
ปริญญาเอก	-	-

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งปัจจุบัน		
สารวัตร	11	5.6
รองสารวัตร	21	10.7
ข้าราชการ	164	83.7
สายงานที่ทำงานปฏิบัติราชการ		
ฝ่ายสืบสวน	56	28.6
ฝ่ายป้องกันปราบปราม	140	71.4
อัตราเงินเดือน		
ต่ำกว่า 4,400 บาท	8	4.1
4,441 - 7,000 บาท	114	58.2
7,001 - 10,000 บาท	65	33.2
สูงกว่า 10,000 บาท	9	4.6
ประสบการณ์ในการทำงาน		
อายุราชการตั้งแต่ 1 - 5	32	16.3
อายุราชการตั้งแต่ 6 - 10	42	21.4
อายุราชการตั้งแต่ 10 - 14	122	62.4
อายุราชการเกิน 15 ปีขึ้นไป	70	35.7
รวม	196	100

จากตารางที่ 1 ตารางผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่อง การนำนโยบายโสมภณ ใต้ไปปฏิบัติ พบว่าสถานภาพของตารางที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 189 คน จำนวนร้อยละ 96.4 เป็นหญิง 7 คน ร้อยละ 3.6 อายุส่วนใหญ่ อยู่ในระหว่าง 26 - 35 ปีบริบูรณ์ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่ตารางผู้ตอบแบบสอบถามจะเป็นผู้ที่สมรสแล้ว 142 คน ร้อยละ 72.4 ระดับการศึกษา ม.3 - ม.6 จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 58.2 ตำแหน่งปัจจุบัน พบว่าตารางมีตำแหน่งสายงานที่ท่านปฏิบัติ ฝ่ายป้องกันปราบปราม 140 คน ร้อยละ 71.4 อัตราเงินเดือน 4,441 - 7,000 บาทต่อเดือนมากที่สุด 114 คน จำนวนร้อยละ 58.2 ประสบการณ์ในการทำงาน อายุราชการส่วนใหญ่เกิน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 62.4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 สถานภาพของโสด เภสัช เด็กผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ภูมิลำเนา		
ภาคกลาง	10	22.2
ภาคอีสาน	2	4.4
ภาคตะวันออก	2	4.4
ภาคใต้	5	11.1
ภาคเหนือ	25	55.6
ไม่ระบุ	1	2.1
อายุ		
ต่ำกว่า 13	5	11.1
14 - 18	33	73.3
19 - 22	7	15.6
23 - 26	-	-
27 - 30	-	-
31 ปีขึ้นไป	-	-
อาชีพบิดามารดา		
แม่บ้าน, พ่อบ้าน	3	6.7
เกษตรกร	5	11.1
บริษัทเอกชน, รับจ้าง	22	48.9
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	-	-
อื่น ๆ	15	33.3

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน		
ไม่แน่นอน	-	-
ต่ำกว่า 1,000	25	55.6
1,001 - 2,000	5	11.1
2,001 - 3,000	1	2.2
3,001 - 4,000	10	22.2
มากกว่า 4,000	4	8.9
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	13	6.7
มัธยมศึกษา	34	75.6
อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า	7	15.6
ประกาศนียบัตรบัณฑิต	-	-
ปริญญาตรี	-	-
อื่น ๆ	1	2.2
สถานภาพ		
โสด	42	93.3
แต่งงาน	2	4.4
หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่	1	2.2

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
สมาชิกในครอบครัว		
จำนวน 2 คน	4	8.9
จำนวน 3 คน	8	17.8
จำนวน 4 คน	10	22.2
จำนวน 5 คน	23	51.1
จำนวนพี่น้อง		
จำนวน 1 คน	10	22.2
จำนวน 2 คน	11	24.4
จำนวน 3 คน	11	24.4
จำนวน 4 คน	6	13.3
จำนวน 5 คน	3	6.7
5 คนขึ้นไป	4	8.9
รวม	45	100

ตารางที่ 2 สถานภาพโสด/มีคู่ครองของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคเหนือ 25 คน ร้อยละ 55.6 ภาคกลาง 10 คน ร้อยละ 22.2 อายุอยู่ระหว่าง 14 - 18 ปี จำนวน 33 คน ร้อยละ 73.3 อาชีพติดตามการค้า ส่วนใหญ่จะเป็นบริษัทเอกชน และรับจ้าง 22 คน ร้อยละ 48.9 เกษตรกร 5 คน ร้อยละ 11.1 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ไม่แน่นอนมากที่สุด 25 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 และรายได้ 3,001 - 4,000 บาท จำนวน 10 คน ร้อยละ 22.2 ระดับการศึกษา มัธยมศึกษา จำนวน 34 คน ร้อยละ 75.6 สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่เป็นคนโสด 42 คน ร้อยละ 93.3 สมาชิกในครอบครัว จำนวน 5 คน เป็นส่วนใหญ่ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0

ตารางที่ 3 ข้อมูลส่วนตัวของโสภณ เด็ก

ข้อมูลส่วนตัว เกี่ยวกับโสภณ เด็ก	จำนวน	ร้อยละ
ท่านเข้ามาเป็นโสภณ เด็ก		
ความสมัครใจ	10	26.7
ไม่สมัครใจ	12	51.1
อื่น ๆ	23	51.1
สาเหตุของการเข้ามาเป็นโสภณ เด็ก		
ถูกพ่อแม่บังคับให้ขายตัว	1	2.2
ขาดการศึกษา	1	2.2
ความยากจน	8	17.8
ถูกหลอกโดยขบวนการค้ามนุษย์	2	4.4
เพื่อนฝูงชักจูง	-	-
ต้องการหาประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่	6	13.3
ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	8	17.8
อื่น ๆ	19	42.2
รายได้ที่ได้รับต่อเดือน		
1,000 - 2,000	27	60.0
2,001 - 3,000	-	-
3,001 - 4,000	2	2.4
4,001 - 5,000	4	8.9
5,001 - 6,000	3	6.7
6,001 - 7,000	4	8.9
7,001 - 8,000	5	11.1

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว เกี่ยวกับโส เภณิ เต็ก	จำนวน	ร้อยละ
ท่านทำงานอยู่ในสถานที่บริการรูปแบบใด		
โรงแรมชั้นหนึ่ง	1	2.2
โรงแรมชั้นสอง	27	60.0
บาร์ - ไนต์คลับ	7	15.6
คาราโอเกะ	-	-
ค็อกเทลเลาจน์	-	-
สถานที่อาบอบนวด	2	4.4
ร้านอาหาร	8	17.8
อื่น ๆ (ระบุ)	-	-
รวม	45	100.00

ตารางที่ 3 เน้นคำถามข้อมูลส่วนตัวของโส เภณิ เต็ก ผู้วิจัยได้ถามถึงการเข้าเป็นโส เภณิ เต็ก ว่าเกิดจากความสมัครใจหรือไม่ โส เภณิ เต็กกลับไม่ตอบคำถามประโยคนี ถึง 23 คน ร้อยละ 51.1 ไม่สมัครใจ 12 คน ร้อยละ 51.1 สมัครใจ 10 คน ร้อยละ 26.7 สาเหตุของการเข้ามาเป็นโส เภณิ เต็ก โส เภณิ เต็กตอบคำถามข้อนี้สอดคล้องกัน 2 ประเด็นคือ ความยากจนและต้องการความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จำนวนเท่ากัน คือ 8 คน ร้อยละ 17.8 ฐานะทางเศรษฐกิจอาจจะส่งผลโดยตรงต่อสาเหตุการมาเป็นโส เภณิ เต็ก เพราะช่วงจังหวะชีวิตในขณะนั้นจะต้องอยู่ในสถาบันการศึกษา แต่ต้องมาประกอบอาชีพที่สังคมไม่ยอมรับ ส่วนรายได้โส เภณิ เต็กตอบว่ามีรายได้อยู่ในระดับ 1,000 - 2,000 บาท จำนวน 27 คน ร้อยละ 60 สถานที่บริการส่วนใหญ่จะอยู่ในโรงแรมชั้นสอง จำนวน 27 คน ร้อยละ 60 และในร้านอาหารจำนวน 8 คน ร้อยละ 17.8

บาร์-ไนท์คลับ 7 คน ร้อยละ 15.6 กล่าวโดยสรุป โสภณเด็กที่ตอบคำถามส่วนใหญ่เป็นโสภณเด็กโดยไม่สมัครใจ สาเหตุหลักเกิดจากปัจจัยทางเศรษฐกิจที่บีบบังคับต้องการความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และรายได้ต่อเดือนของโสภณเด็ก ก็ไม่ได้มากมายตกอยู่ระหว่าง 1,000 - 2,000 บาท ถึงร้อยละ 60 ส่วนที่มีรายได้สูง คือ 7,001 - 8,000 บาท นั้นมีจำนวนร้อยละ 11.1 สถานที่ทำงานของโสภณเด็กจะอยู่ในโรงแรมชั้น 2 มากที่สุด ถึงร้อยละ 60.0

ตอนที่ 2 เป็นการศึกษานโยบายการปราบปรามโสภณเด็กไปปฏิบัติ จากสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ดังนี้ คือ

ประสิทธิภาพในการนำนโยบายการปราบปรามโสภณเด็กไปปฏิบัติจะมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ ปัจจัยดังต่อไปนี้ นโยบาย, บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และความร่วมมือของโสภณเด็ก ดังมีรายละเอียดสมมติฐานย่อยสนับสนุนดังนี้คือ

1. นโยบายขาดความต่อเนื่อง
2. การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจการดำเนินงานปราบปรามโสภณเด็กขาด

ประสิทธิภาพ

3. มาตรการทางกฎหมายไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน
4. การขาดความร่วมมือจากโสภณเด็กในการดำเนินงานนั้นส่งผลให้การนำนโยบายไป

ปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ

สมมติฐานย่อยที่ 1 นโยบายการปราบปรามโสภณเด็กขาดความต่อเนื่อง จากการวิจัยครั้งนี้พบว่านโยบายการปราบปรามโสภณเด็กนั้นกระทำในลักษณะที่ไม่ต่อเนื่อง พบว่ารัฐบาลได้ดำเนินการปราบปรามโสภณเด็กเรื่อยมา แต่รูปแบบการดำเนินคดีได้มีการเปลี่ยนแปลงไป ในยุคการพัฒนาประเทศ เข้าสู่ความเป็นอุตสาหกรรม (NICS) กระบวนการดำเนินคดีได้เปลี่ยนโฉม โดยการนำเด็กมาดำเนินคดี ในสมัยนายกรัฐมนตรีนายชวน หลีกภัย ยังได้มีการแถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2535 ในข้อ 8.6 ด้านเด็กและสตรีว่าต้องการแก้ปัญหาเรื่องเด็กจรจัดแรงงานเด็ก โสภณเด็กและการมีอาชญากรรมที่ผิดในสิ่งอบายมุข กระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้รับผิดชอบโดยตรงจึงกำหนดนโยบายการปราบปรามโสภณเด็กไว้ ในแผนแม่บทกรม

ตำรวจฉบับที่ 2 (พ.ศ.2535-2539) และได้มีคำสั่ง ที่ นร.1209 (7) ว. 122 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2535 ให้มีมาตรการแก้ไขปัญหาโสเภณีเด็กเป็น 2 ระยะ คือ มาตรการระยะสั้นและ มาตรการระยะยาวในการปราบปรามการค้าประเวณีเด็ก ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.2536 กรมตำรวจได้ มีคำสั่งที่ 0508/41 (5670 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2536 เรื่องแต่งตั้งศูนย์เฉพาะกิจและประสาน งาน เพื่อให้ความช่วยเหลือโสเภณีเด็กและปราบปรามผู้ค้า เนินธุรกิจบริการทางเพศ ตำรวจทุกหน่วย รวมมือประสานงานในการปราบปรามโสเภณีเด็กอย่างเต็มที่

การปราบปรามโสเภณีเด็กเป็นมาตรการทางการเมืองที่รัฐบาลนายชวน หลีกภัย ได้ เน้นและให้ความสำคัญ ได้มีคำสั่ง เข้มงวดในการปราบปรามโสเภณีเด็ก แต่มาตรการต่างๆ ทั้ง ทางกฎหมาย และการดำเนินงานการปราบปรามก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จ อาจจะเป็นมาจากสา เหตุปัจจัยต่างๆ ความไม่ต่อเนื่องของตัวนโยบาย ทั้งๆ ที่โสเภณีเด็กนั้นได้กำเนินมาก่อนหน้านี้แล้ว แต่รัฐบาลก่อนหน้านายชวน หลีกภัย ก็ไม่ได้เน้นประ เด็นหรือให้ความสำคัญกับนโยบาย การปราบปรามโสเภณีเด็กอย่างจริงจัง จากคำถามที่ว่า การดำเนินนโยบายปราบปรามโสเภณีเด็ก ควรกระทำอย่างต่อเนื่อง นั้นพบว่าตำรวจมีความเห็นด้วยมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยถึง 3.98 (จากตารางที่ 4) แสดงว่าสมมติฐานย่อยที่ 1 ที่กำหนดไว้เป็นความจริง ดังที่ เรนคอบลล์ ริฟเฟิล และกรีกซ์ แพรงคลิน ได้กล่าวว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติใช้นั้น ตัวนโยบายของรัฐบาลที่จะกำหนด ใช้นั้นรัฐบาลจะต้องกระทำแบบต่อเนื่องและ เกี่ยวข้องกับนโยบายต่างๆ จากความเห็นของริฟเฟิล และกรีกซ์ แพรงคลิน แสดงว่ารัฐบาลควรมีหน่วยงานอื่นสนับสนุนในการดำเนินนโยบายปราบปรามโสเภณีเด็กด้วย เพื่อให้นโยบายดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง อาจจะมีหน่วยงานเอกชน เข้ามาส่งเสริมที่โสเภณีเด็กภายหลังที่เด็กถูกจับกุม หรือหน่วยงานที่ช่วยสอดส่องดูแล เด็กไม่ให้มา คำประ เเวณีขณะที่อยู่ในวัยที่ต้องศึกษาเล่าเรียน และจากตารางที่ 5 ความเห็นของตัวโสเภณีเด็กในเรื่องนโยบายการปราบปรามโสเภณีเด็ก โสเภณีเด็กเองมีความเห็นด้วยถึง 37 คน ร้อยละ 82.8 คำถามในเรื่องการดำเนินนโยบายการปราบปรามโสเภณีเด็กนั้นควรทำอย่างต่อเนื่อง พบว่า โสเภณีเด็กตอบเห็นด้วย 39 คน ร้อยละ 86.7 แสดงว่านโยบายการปราบปรามโสเภณีเด็ก เป็นสิ่ง ที่ดีสอดคล้องกับสภาพการณ์เงื่อนไขทางสังคม ควรที่จะดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และควรมีหน่วย งานอื่นร่วมสนับสนุน เพื่อให้นโยบายนั้น เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนปัญหาโสเภณีเด็ก เป็นปัญหา ทางสังคม มิใช่จะแก้ปัญหาได้โดยการปราบปรามแต่เพียงอย่างเดียว

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของตำรวจ เรื่องนโยบายการปราบปรามโสเภณีเด็ก

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น						
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
การดำเนินนโยบายปราบ- ปรามโสเภณีเด็ก เป็นนโยบาย ที่ขาดความต่อเนื่อง	10 (5.1)	9 (4.6)	28 (14.3)	76 (38.8)	73 (37.2)	(3.98)	1.08
นโยบายการปราบปราม โสเภณีเด็ก เป็นแนวทางที่ สอดคล้องกับสภาพการณ์ เงื่อนไขทางสังคม	6 (3.1)	27 (13.8)	27 (13.8)	70 (35.7)	70 (35.7)	(3.83)	1.13
รัฐบาลชน หลัภักย์ ควร ดำเนินนโยบายปราบปราม โสเภณีเด็กอย่างจริงจัง	5 (2.6)	10 (5.1)	31 (15.8)	53 (27.0)	53 (27.0)	(4.16)	1.03
การดำเนินนโยบายปราบปราม ควรดำเนินการแก้ไขปัญหา สังคมตามไปด้วย	5 (2.6)	14 (7.1)	23 (11.7)	57 (29.1)	57 (29.1)	(4.16)	1.05

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น						
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
นโยบายการปราบปราม โสเภณีเด็ก ควรมีการดำเนิน การ มาตรการลงโทษที่รุนแรง พร้อมกันไปด้วย	7 (3.6)	11 (5.6)	29 (14.8)	50 (25.5)	50 (25.5)	(4.14)	1.09

จากตารางที่ 4 ความคิดเห็นของตำรวจเรื่องนโยบายการปราบปรามโสเภณีเด็ก จากคำถาม เรื่องการดำเนินนโยบายปราบปรามโสเภณีเด็ก เป็นนโยบายที่ขาดความต่อเนื่อง ตำรวจ ตอบเห็นด้วยระดับมาก จำนวน 76 คิดเป็นร้อยละ 38.8 ค่าเฉลี่ย 3.98 ค่า S.D. 1.08 นโยบายการปราบปรามโสเภณีเด็ก เป็นแนวทางที่สอดคล้องกับสภาพการเงื่อนไขทางสังคม ตำรวจ มีความคิดเห็นระดับมาก จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 ค่าเฉลี่ย 3.83 ค่า S.D. 1.13 คำถามต่อมาถามว่ารัฐบาลชน หลักรัก ควรดำเนินการปราบปรามโสเภณีเด็กอย่างจริงจัง ตำรวจ เห็นด้วยระดับมากที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยถึง 4.16 ค่า S.D. 1.03 การดำเนินงานนโยบายปราบปรามโสเภณีเด็กควรดำเนินการแก้ไขปัญหาสังคมตามไป ด้วย มีตำรวจตอบคำถามข้อนี้ระดับมากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 มีค่าเฉลี่ย 4.16 ค่า S.D. 1.05 นโยบายปราบปรามโสเภณีเด็กควรมีการลงโทษที่รุนแรงพร้อมกันไปด้วย ตำรวจตอบว่าเห็นด้วยมากที่สุดและมากมีจำนวนเท่า ๆ กัน คือ 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ค่าเฉลี่ย 4.14 ค่า S.D. 1.09 จากความคิดเห็นของตำรวจในเรื่องการดำเนินนโยบายการปราบปรามโสเภณีเด็กกระทำแบบไม่ต่อเนื่องจึงทำให้ขาดช่วง เช่น รัฐบาลนายภวน หลักรัก

เน้นการปราบปรามโสภณี เด็ก ขณะเดียวกันรัฐบาลนายกบรหาร ศิลปอาชา มีนโยบายที่ไม่ได้
เน้นการปราบปรามโสภณี เด็ก

สมมติฐานย่อยที่ 2 การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดำเนินงานปราบปราม
โสภณี เด็กขาดประสิทธิภาพ จากหลักการแนวความคิดของแมชมาเนียนและซาบาเทีย ได้สรุปเกี่ยวกับ
การนำนโยบายไปปฏิบัติ ว่าจะต้องมีทรัพยากรเพียงพอกับการสร้างทีมงาน (staff) เพื่อที่จะ
ปฏิบัติงานและติดตามในระดับกลุ่ม เป้าหมายได้ตามวัตถุประสงค์ นอกจากนี้แล้วปัจจัยที่จะสามารถ
ให้การดำเนินนโยบายประสบผลสำเร็จคือ งบประมาณ บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทักษะใน
การทำงานเรื่องนั้น เทรสแมนและวิลคาฟสกี ยังได้กล่าวถึงการประสานงานระหว่างหน่วยงาน
(coordination) ซึ่งการประสานงานนั้นอาจจะ เป็นยุทธวิธีหนึ่งที่จะส่งผลต่อการนำนโยบายไป
ใช้ให้ประสบผลสำเร็จ

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า การดำเนินนโยบายการปราบปรามโสภณี เด็กของตำรวจที่ไม่
ประสบผลสำเร็จนั้น เนื่องมาจากปัจจัยหลัก คือทางด้านงบประมาณ ทางด้านเครื่องมือสื่อสาร
ข่าวสารข้อมูล กำลังพล ความพร้อมทางด้านวัสดุอุปกรณ์ นอกจากนี้ตำรวจยังเห็นด้วยกับบทบาท
ของสื่อมวลชนว่าควรที่จะ เข้ามาช่วยเหลือในด้านการศึกษาสัมพันธ์ถึงข้อ เสียของการเป็นโสภณี
เด็ก อันเป็นหนทางหนึ่งหรือหน่วยงานเสริมที่จะทำการดำเนินงานของตำรวจเป็นไปอย่างครบ
วงจร กล่าวโดยสรุปตำรวจขาดปัจจัยทางด้านงบประมาณ เครื่องมือสื่อสาร กำลังพล ข่าวสาร
และวัสดุอุปกรณ์ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้การนำนโยบายปราบปรามโสภณี เด็กไปปฏิบัติยังไม่
ประสบผลสำเร็จ ดังจะได้กล่าวโดยละเอียด

ความพร้อมทางด้านงบประมาณ พบว่าตำรวจตอบแบบสอบถามในเรื่องงบประมาณใน
การปราบปรามโสภณี เด็ก มีค่าเฉลี่ย 2.46 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุดในเรื่องการดำเนินงาน

ความพร้อมทางด้านกำลังพลในการปราบปรามโสภณี เด็ก ตำรวจตอบว่ากำลังพลของ
ตำรวจที่ใช้ในการปราบปรามโสภณี เด็ก มีค่าเฉลี่ย 3.01 คำถามข้อนี้พบว่า โสภณี เด็กตอบว่า
ควรเพิ่มกำลังตำรวจ ร้อยละ 34.4

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งค้าประเวณี ก่อนการปราบปรามพบว่าตำรวจตอบว่าเป็นปัญหาอุปสรรคอย่างหนึ่งในการปราบปราม เพราะโสเภณีเด็กมีความหวาดกลัวเจ้าของช่องและขาดเครื่องมือที่จะติดต่อข่าวสารแจ้งให้ตำรวจทราบ ในขณะที่เดียวกันการปราบปรามโสเภณีเด็ก ตำรวจได้ตอบคำถามว่าบางครั้งข่าวการปราบปรามโสเภณีเด็กรั่วไหลถึงผู้ค้าประเวณี (เจ้าของช่อง) ก่อนการเข้าดำเนินการปราบปราม เพราะผู้ค้าประเวณี (เจ้าของช่อง) มีอิทธิพลที่จะซื้อข่าวสารการปราบปรามได้ เช่นเดียวกัน

ความพร้อมด้านเครื่องใช้สำนักงานในการปราบปรามโสเภณีเด็ก ตำรวจตอบว่ามีความพร้อมการใช้เครื่องใช้สำนักงานในการปราบปรามโสเภณีเด็ก ในระดับต่ำ คือมีค่าเฉลี่ย 2.60 ขณะที่โสเภณีเด็กตอบว่าควรเพิ่มเครื่องมือสื่อสารให้กับตำรวจ ร้อยละ 35.6 จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า กรมตำรวจจะต้องจัดซื้อ จัดหาเครื่องมือสื่อสาร เครื่องใช้สำนักงาน เข้ามาใช้ในสำนักงานให้มีความคล่องตัวเพื่อให้ กล่าวโดยสรุป สมมติฐานย่อยที่ 2 นั้นเป็นความจริง เพราะมีปัจจัยต่างๆ งบประมาณ กำลังพล เครื่องมือเครื่องใช้วัสดุอุปกรณ์ของตำรวจขาดแคลน จึงส่งผลต่อการนำนโยบายโสเภณีเด็กไปปฏิบัติขาดประสิทธิภาพ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของตำรวจด้านการดำเนินงาน

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น						
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ตำรวจมีความพร้อมด้าน กำลังพลในการปราบปราม โจร ระเบิด เด็ก	11 (5.6)	51 (26.0)	73 (37.2)	48 (24.5)	13 (6.6)	(3.01)	1.00
ตำรวจมีความพร้อมด้าน เครื่องมือสื่อสารในการ ปราบปรามโจร ระเบิด เด็ก	17 (8.7)	70 (35.7)	63 (32.1)	34 (17.3)	12 (6.1)	(2.77)	1.04
ความพร้อมด้านงบประมาณใน การปราบปรามโจร ระเบิด เด็ก	28 (14.3)	82 (41.8)	59 (30.1)	22 (11.2)	5 (2.6)	(2.46)	0.96
ตำรวจได้รับความร่วมมือ ประสานงานอย่างดีในการ ปราบปรามโจร ระเบิด เด็ก	39 (19.9)	63 (32.1)	58 (29.6)	18 (9.2)	18 (9.2)	(2.56)	1.18
ความพร้อมด้านเครื่องใช้ สำนักงานในการปราบปราม โจร ระเบิด เด็ก	28 (14.3)	72 (36.7)	57 (29.1)	29 (14.8)	10 (5.1)	(2.60)	1.06

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น						
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
การปราบปรามโสเภณีเด็ก แต่ละครั้งได้มีการวางแผน รอบคอบ	6 (3.1)	32 (16.3)	79 (40.3)	54 (27.6)	25 (12.8)	(3.31)	1.07
การดำเนินงานทางการ โฆษณาประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ โทรทัศน์ เป็นการป้องกันการ มาเป็นโสเภณีเด็กอีกทางหนึ่ง	4 (2.0)	21 (10.7)	60 (30.6)	61 (31.1)	50 (25.5)	(3.36)	0.97

จากตารางที่ 5 ความคิดเห็นของตำรวจในด้านการดำเนินการปราบปรามโสเภณีเด็ก ตำรวจมีความพร้อมด้านกำลังพลในการปราบปรามโสเภณีเด็ก ตำรวจตอบความคิดเห็นระดับปานกลาง มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 ค่าเฉลี่ย 3.01 ค่า S.D. มีค่า 1.00 แสดงว่าตำรวจค่อนข้างมีความพร้อมในด้านกำลังพลระดับหนึ่งเท่านั้น ความพร้อมในด้านเครื่องมือสื่อสารในการปราบปรามโสเภณีเด็ก พบว่าตำรวจมีความพร้อมทางด้านเครื่องมือสื่อสารน้อย มีตำรวจตอบเห็นด้วย 70 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 ค่าเฉลี่ย 2.77 ค่า S.D. 1.04 แสดงว่ามีความพร้อมทางด้านเครื่องมือสื่อสารของตำรวจมีน้อย ความพร้อมด้านงบประมาณในการปราบปรามโสเภณีเด็กมีตำรวจเห็นด้วยน้อย จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 มีค่าเฉลี่ย 2.46 ค่า S.D. 0.96 ตำรวจได้รับความร่วมมือประสานงานอย่างดีในการปราบปรามโสเภณีเด็ก ตำรวจ

ตอบว่าเห็นด้วยน้อยที่สุด 63 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 และมีค่าเฉลี่ย 2.56 ค่า S.D. 1.18 แสดงว่าก่อนการปราบปรามไวรัสเอดส์ เด็ก ตำรวจไม่ค่อยได้รับความร่วมมือประสานงานติดต่อก่อนการปราบปรามตำรวจ ส่วนค่าเฉลี่ย 3.17 ตำรวจได้รับเครื่องมือสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับการค้าประเวณีเด็กก่อนปราบปราม ขอนี้ตำรวจตำรวจมีความคิดเห็นระดับปานกลางและระดับน้อย โดยคิดเห็นระดับปานกลาง 73 คน คิดเป็นร้อยละ 3.72 คิดเห็นระดับน้อยมาก 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 มีค่าเฉลี่ย 2.51 ความพร้อมในด้านเครื่องใช้สำนักงานการปราบปรามไวรัสเอดส์ เด็ก พบว่าตำรวจมีความเห็นด้วยน้อย 72 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 มีค่าเฉลี่ย 2.60 การปราบปรามไวรัสเอดส์เด็กแต่ละครั้งได้มีการวางแผนอย่างรอบคอบ ขอนี้ตำรวจเห็นด้วยน้อยที่สุด 79 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 ค่าเฉลี่ย 3.31 การดำเนินงานทางด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ โทรทัศน์เป็นการป้องกันไวรัสเอดส์เด็กอีกทางหนึ่ง ตำรวจเห็นด้วยระดับมาก 61 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 มีค่าเฉลี่ย 3.36 กล่าวโดยสรุปการดำเนินงานของไวรัสเอดส์เด็กของตำรวจพบว่าตำรวจยังขาดความพร้อมทางด้านงบประมาณมากที่สุด คือตำรวจตอบคำถามขอนี้มีค่าเฉลี่ย 2.46 ซึ่งเป็นค่าน้อยที่สุดของการดำเนินงานปราบปราม เพราะฉะนั้นการดำเนินงานในด้านปราบปรามไวรัสเอดส์เด็กนั้นรัฐบาลควรหาเงินงบประมาณให้เพียงพอในการดำเนินการปราบปรามและจำนวนกำลังพลตำรวจที่ใช้ในการปราบปรามไวรัสเอดส์ และนอกจากนั้น เครื่องมือสื่อสารจะต้องปรับปรุงให้มีความทันสมัย

สมมติฐานย่อยที่ 3 มาตรการทางกฎหมายไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน

มาตรการทางกฎหมายในสังคมไทย

จากการศึกษามาตรการทางกฎหมาย

การปราบปรามไวรัสเอดส์ เด็ก รัฐบาลได้มีนโยบายการออกพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 แต่ถ้าพิจารณาเรื่องของ พ.ร.บ. ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า รัฐบาลไม่ได้มีความมุ่งหมายที่จะปราบปรามไวรัสเอดส์ให้หมดสิ้นไปเลยทีเดียว เพราะตั้งชื่อกฎหมายว่า "ปราบ" ซึ่งมีความหมายว่าทำให้อกแล้ว หรือเพียงยับยั้งไว้เท่านั้นเอง มิได้มุ่งหมายที่จะเอาจริงเอาจัง นอกจากมีโทษที่กำหนดไว้ที่ใช้ลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดก็เป็นโทษเพียงเล็กน้อยไม่รุนแรงเหมือนกฎหมาย ป้องกันการค้าประเวณีของบางประเทศ ทั้งนี้คงจะเนื่องมาจากสาเหตุที่ว่า รัฐบาลมีนโยบายเพียงแต่จะยับยั้งหรือปราบปรามไว้เท่านั้นเอง มิได้มีความมุ่งหมายที่จะทำการปราบปรามอย่างจริงจังให้เกิดขาดหรือหมดสิ้นไปเลย ดังจะเห็นได้จากบทกำหนดโทษในกฎหมายดังกล่าวกำหนดไว้สูงสุดเพียง จำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับเท่านั้น

ตำรวจมีหน้าที่รักษากฎหมายที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาโดยจะต้องเป็นผู้จับกุมกระทำผิดและกวดขันมิให้ผู้กระทำความผิดเกิดขึ้น การค้าประเวณีเป็นความผิดอาญาด้วยประการหนึ่ง จึงอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องเป็นผู้กวดขันและจับกุม เมื่อปรากฏการกระทำความผิด หลังจากนั้นพนักงานอัยการส่งให้ศาลพิพากษาไปตามรูปคดีและพยานหลักฐาน กรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษก็จะส่งตัวให้ราชทัณฑ์รับไปดำเนินการตามคำพิพากษา จะเห็นว่าขั้นตอนและความรับผิดชอบของชอบของตำรวจมีอยู่เพียง เป็นผู้กวดขันและจับกุมผู้กระทำความผิดแล้วนำตัวมาสอบสวนเพื่อป้องกัน

การค้าประเวณีได้เปลี่ยนรูปแบบและมีพัฒนาการจนกลายเป็นการค้าประเวณีกับเด็กซึ่งมีชื่อเรียกใหม่ว่า "โสเภณีเด็ก" แต่ว่าด้วยบทกฎหมาย พระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 ก็ยังคงใช้อยู่ แสดงมาตรการทางกฎหมายยังไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน โทษของผู้ทำการค้าประเวณีในมาตรา 6 ระบุว่าจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา 8 กล่าวไว้ว่าผู้ใดจัดหาผู้กระทำการค้าประเวณี เพื่อผู้อื่นเป็นปกติธุระ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ตำรวจมีความเห็นด้วยว่าควรปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย มีค่าเฉลี่ย 4.29 ควรแก้ไขด้วยบทกฎหมายผู้ค้าประเวณีให้ได้รับโทษที่หนักขึ้นกว่าเดิม มีค่าเฉลี่ย 4.26 ส่วนในตัวโสเภณีเด็กตอบความเห็นด้วยว่าการค้าประเวณีเด็กมีความผิดทางกฎหมายร้อยละ 80.0 (ตารางที่ 8)

นอกจากนี้แล้วคำถามที่ถามว่าการปราบปรามโสเภณีเด็กแต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้ผล ควรที่จะแก้ปัญหาลงขันทางด้านอื่นตามไปด้วย ตำรวจตอบเห็นด้วยมีค่าเฉลี่ย 4.34

กล่าวโดยสรุป ผู้วิจัยพบพวามาตรการทางกฎหมายไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน จึงยอมรับสมมติฐานนี้ ควรที่จะปรับปรุงแก้ไขกฎหมายนี้ให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจุบันได้ยกร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีแล้วแต่ยังพิจารณายังไม่เสร็จ

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของตำรวจ เรื่องมาตรการทางกฎหมาย

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น						
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ควรปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายในปัจจุบันให้ทันสมัย	5 (2.6)	9 (4.6)	18 (9.2)	57 (29.1)	107 (54.6)	(4.29)	0.99
ควรแก้ไขด้วยทกกฎหมายผู้ค้าประเวณีให้ได้รับโทษที่หนักขึ้นกว่าเดิม	3 (1.5)	15 (7.7)	14 (7.1)	60 (30.6)	104 (53.1)	(4.26)	0.99
โสเภณี เด็ก เป็นปัญหาสังคมที่มีความละเอียดอ่อน ตำรวจจะต้องใช้ความรอบคอบในการปราบปราม	6 (3.1)	9 (4.6)	24 (12.2)	86 (43.9)	71 (36.2)	(4.06)	0.97
การปราบปรามโสเภณี เด็ก แต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้ผล ควรที่จะแก้ปัญหาสังคมทางด้านอื่นตามไปด้วย	5 (2.6)	10 (5.1)	19 (9.7)	42 (21.4)	120 (61.2)	(4.34)	1.02

จากตารางที่ 6 พบว่าตำรวจตอบเรื่องมาตรการทางกฎหมายคือควรปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายในปัจจุบันให้ทันสมัยตำรวจตอบเห็นด้วยมากที่สุด 107 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 มีค่าเฉลี่ย 4.29 ค่า S.D. 0.99 แสดงให้เห็นว่าต่อไปควรแก้ไขเรื่องผู้ค้าประเวณีให้หนักคิดยิ่งกว่าเดิม ตำรวจมีความคิดเห็นระดับเห็นด้วยมากที่สุด 104 คน คิดเป็นร้อยละ 53.1 มีค่าเฉลี่ย 4.26 ค่า S.D. 0.99 แสดงว่าการแก้ไขปัญหาโสเภณีเด็กเป็นปัญหาที่มีความละเอียดอ่อนตำรวจควรใช้ความรอบคอบในการปราบปราม ตำรวจตอบเห็นด้วยระดับมากที่สุด 86 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 มีค่าเฉลี่ย 4.06 ค่า S.D. 1.17 เรื่องการปราบปรามโสเภณีเด็กเพียงอย่างเดียวไม่ได้ผลแต่จะแก้ปัญหาลังคมทางอื่นตามไปด้วย ตำรวจเห็นด้วยมากที่สุด 120 คน คิดเป็นร้อยละ 61.2 มีค่าเฉลี่ย 4.34 ค่า S.D. 1.02

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของตำรวจเรื่องปัญหาในการนำนโยบายปราบปรามโสเภณีเด็ก
ไปปฏิบัติ

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น						
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
การดำเนินงานปราบปราม โสเภณีเด็ก ท่านได้รับแจ้ง ข่าวจากโสเภณีเด็กเสมอ	17 (8.7)	59 (30.1)	56 (28.6)	53 (27.0)	11 (5.6)	(2.91)	1.07
การดำเนินงานปราบปราม โสเภณีเด็ก เป็นไปด้วยความ ยากลำบาก เพราะโสเภณี ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของ เอเยนต์ ผู้ค้าประเวณี	14 (7.1)	27 (13.8)	100 (51.0)	39 (19.9)	16 (8.2)	(3.08)	0.97
อุปสรรคในการดำเนินงาน ปราบปรามโสเภณีเด็กจากทัศน งบประมาณในการปราบปราม	58 (29.6)	59 (30.1)	37 (18.9)	37 (15.8)	11 (5.6)	(2.38)	1.22
อุปสรรคในการดำเนินงาน ปราบปรามโสเภณีเด็กอยู่ที่ การขาดแคลนกำลังพล	7 (3.6)	26 (13.3)	36 (18.4)	51 (26.0)	76 (38.8)	(3.83)	1.18

จากตารางที่ 7 พบว่าในการปราบปรามโสเภณี เด็กนั้นได้พบอุปสรรคปัญหาต่าง ๆ มากมายจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ในการดำเนินงานปราบปรามโสเภณี เด็กนั้น ท่านได้รับแจ้งข่าว โสเภณีเด็กเสมอ ขอนี้ตำรวจตอบเห็นด้วยระดับน้อยจำนวนมากที่สุด 59 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 มีค่าเฉลี่ย 2.91 ค่า S.D. 1.07 การปราบปรามโสเภณี เด็กเป็นไปด้วยความยากลำบาก เพราะ โสเภณีเด็กอยู่ภายใต้ของเอเยนผู้ค้าประเวณี ตำรวจตอบเห็นด้วยระดับปานกลาง 100 คน คิดเป็น ร้อยละ 51.0 ค่าเฉลี่ย 3.08 ค่า S.D. 0.97 อุปสรรคในการปราบปรามโสเภณีเด็กจำกัด งบประมาณในการปราบปราม พบว่าตำรวจเห็นวาระดับมากที่สุด 73 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 มีค่าเฉลี่ย 3.07 ค่า S.D. 1.22 อุปสรรคในการปราบปรามโสเภณีเด็กด้วยการขาดแคลน กำลังพล ตำรวจเห็นด้วยระดับมากที่สุด 76 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 มีค่าเฉลี่ย 3.83 ค่า S.D. 1.18 กล่าวโดยสรุปในเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการปราบปรามโสเภณีเด็กไป ปฏิบัติงานพบว่า ส่วนหนึ่งคือตำรวจไม่ได้รับความร่วมมือจากตัวโสเภณีเด็ก และตัวเด็กเองก็ อยู่ภายใต้อิทธิพลเอเยนผู้ค้าประเวณี นอกจากนั้นก็ยังมีอุปสรรคด้านการปราบปรามในด้านโสเภณี และกำลังพลในการปราบปรามโสเภณีเด็ก ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ในการดำเนินการปราบปราม โสเภณีเด็กไปชั้้นทำให้ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ร้อยละของความคิดเห็นของโสภณีเด็กใน เรื่องนโยบายการปราบปรามโสภณีเด็ก

ความคิดเห็นของโสภณีเด็ก	เห็นด้วย	ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย	ร้อยละ
การคำประ เวมี่มีความผิดทางกฎหมาย	36	80.0	9	20.0
การดำเนินนโยบายการปราบปรามโสภณีเด็ก เป็นสิ่งที่ดี	37	82.8	8	17.8
นโยบายการปราบปรามโสภณีเด็กมีความชัดเจน	31	68.9	14	31.1
การดำเนินนโยบายการปราบปรามโสภณีเด็ก ควรทำอย่างต่อเนื่อง	39	86.7	6	13.3

จากตารางที่ 8 ร้อยละความคิดเห็นของโสภณีเด็กใน เรื่องนโยบายการปราบปรามโสภณีเด็ก พบว่า โสภณีเด็กเห็นว่าการคำประ เวมี่มีความผิดทางกฎหมาย ถึง 36 คน ร้อยละ 80 การดำเนินนโยบายการปราบปรามโสภณีเด็ก เป็นสิ่งที่ดี โสภณีเด็กเห็นด้วย 37 คน ร้อยละ 82.8. นโยบายการปราบปรามโสภณีเด็กมีความชัดเจน โสภณีเด็กตอบเห็นด้วย 31 คน ร้อยละ 68.9 การดำเนินนโยบายการปราบปรามโสภณีเด็ก การทำอย่างต่อเนื่อง โสภณีเด็กตอบเห็นด้วย 39 คน ร้อยละ 86.7 จากความคิดเห็นโสภณีเด็กดังกล่าวพบว่าโสภณีเด็กมีความเห็นด้วยว่าการที่รัฐบาลดำเนินนโยบายการปราบปรามโสภณีเด็ก เป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพการณ์ทางสังคม

สมมติฐานย่อยที่ 4 การขาดความร่วมมือจากโสภณีเด็กในการดำเนินงานส่งผลให้การดำเนินนโยบายไปปฏิบัติไม่บรรลุผลสำเร็จ

การนำนโยบายไปปฏิบัติจะสำเร็จหรือไม่เพียงใด วรเดช จันทรร ใต้กล่าวถึงตัวชี้วัด ประการหนึ่ง คือความร่วมมือของผู้ที่ได้รับนโยบายกับผู้สนองนโยบายต้องร่วมมือช่วยเหลือเกื้อกูล กัน ดังที่ วรเดช จันทรร ใต้กล่าวถึงเรื่องชี้วัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำ นโยบายไปปฏิบัตินั้น จำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ปฏิบัติและผู้รับการปฏิบัติจากนโยบายนั้น ด้วย คือตำรวจในฐานะผู้รับนโยบายไปใช้กับโสภณเด็ก จำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือจาก โสภณเด็กด้วย

การได้รับความร่วมมือประสานงานจากโสภณเด็ก เป็นปัญหาอย่างหนึ่งที่ตำรวจพบว่ามี ผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติใช้ เพราะตำรวจได้รับความร่วมมือประสานงานจากเด็กมีค่าเฉลี่ย ค่ามาก 2.56 ตำรวจได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งค้าประเวณีก่อนการปราบปราม มีค่าเฉลี่ย 2.51 ในขณะที่ค่าตอบที่ได้รับจากโสภณเด็ก ที่ตำรวจได้ช่วยเหลือออกมาแล้วมีค่าร้อยละ 69.9 แต่โสภณเด็กที่อยู่ในแหล่งค้าประเวณีอีกจำนวนมากที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ และไม่ สามารถที่จะให้ความร่วมมือกับตำรวจได้ ดังนั้นการปราบปรามโสภณเด็ก ความร่วมมือจากโสภณ เด็กจึงเป็นสิ่งสำคัญ แต่จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าโสภณเด็กขาดความร่วมมือที่จะชี้แหล่งการค้าประ เวณีให้กับตำรวจ อาจจะเนื่องมาจากความหวาดกลัว

ผู้วิจัยจึงยอมรับสมมุติฐานย่อยที่ 4 ว่าเป็นความจริง ว่าตำรวจขาดความร่วมมือจากโส ภณเด็ก จึงทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่บรรลุผลสำเร็จ

ศูนย์วิจัยตำรวจพยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ร้อยละของความคิดเห็นของโสภณ เด็กใน เรื่องความร่วมมือช่วยเหลือตำรวจใน
การปราบปรามโสภณ เด็ก

ความคิดเห็นของโสภณ เด็ก	เห็นด้วย	ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย	ร้อยละ
ท่านได้ให้ความร่วมมือช่วยเหลือตำรวจ ในการปราบปรามโสภณ เด็กหรือไม่	31	68.9	14	31.1
ตำรวจคือที่พึ่งทางจิตใจที่จะช่วยให้ท่าน รอดพ้นจากการขายบริการทางเพศ	35	77.8	10	22.0
ท่านได้รับการช่วยเหลือโดยการแจ้งข่าว ให้ตำรวจทราบ	27	60.0	18	40.0
ท่านถูกเจ้าของช่องทำธุรกรรม ก่อนการ เป็นโสภณ เด็ก	29	64.5	16	35.6
การดำเนินงานของตำรวจในการปราบ ปรามโสภณ เด็กได้รับผลสำเร็จหรือไม่	40	88.9	5	11.1

จากตารางที่ 9 ร้อยละของความคิดเห็นของโสภณ เด็กในเรื่อง จากความคิดเห็น
ดังกล่าวพบว่าโสภณ เด็กได้ให้ความร่วมมือช่วยเหลือตำรวจในการปราบปรามโสภณ เด็กหรือไม่
โสภณ เด็กตอบเห็นด้วย 31 คน ร้อยละ 68.9 จากคำถามที่ว่าตำรวจคือที่พึ่งทางจิตใจที่จะช่วย
ให้ท่านรอดพ้นจากการขายบริการทางเพศ โสภณ เด็กตอบเห็นด้วย 35 คน ร้อยละ 77.8 คำถามที่
ว่าท่านได้รับการช่วยเหลือโดยการแจ้งข่าวให้ตำรวจทราบ โสภณ เด็กตอบเห็นด้วย 27 คน
ร้อยละ 60.0 และคำถามที่กล่าวว่าท่านถูกเจ้าของช่องทำธุรกรรมก่อนการ เป็นโสภณ เด็ก
โสภณ เด็กตอบว่าใช่ จำนวน 29 คน ร้อยละ 64.5 แสดงว่าโสภณ เด็กส่วนใหญ่ถูกเจ้าของ

ช่องทางทำธุรกรรม และมีความคิดเห็นว่าตำรวจคือที่พึ่งทางจิตใจของทุกคนและคำถามที่ถามคือ เรื่องการดำเนินงานของตำรวจในการปราบปรามโสเภณี เด็กว่าได้รับผลสำเร็จหรือไม่ โสเภณี เด็กตอบว่าได้รับสำเร็จถึง 40 คน ร้อยละ 88.9 กล่าวโดยสรุป โสเภณี เด็กให้ความร่วมมือกับตำรวจเพียงบางคน แต่โสเภณี เด็กบางคนก็ไม่ได้ให้ความร่วมมือช่วยเหลือตำรวจในการปราบปรามอาจจะ เนื่องจากความหวาดกลัว เจ้าของช่องและโสเภณี เด็ก เห็นว่าการดำเนินงานปราบปรามโสเภณี เด็กประสบผลสำเร็จ

ตารางที่ 10 ร้อยละของการปรับปรุงการดำเนินงานของตำรวจปราบปรามโสเภณี เด็ก

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
สิ่งที่ท่านต้องการให้ตำรวจปรับปรุงในการดำเนินงานปราบปรามโสเภณี เด็กมากที่สุด		
เพิ่มกำลังตำรวจให้มากขึ้น	20	34.4
เพิ่ม เครื่องมือติดต่อสื่อสารให้ตำรวจ	16	35.6
เพิ่มงบประมาณให้ตำรวจใช้ในการปราบปราม	9	20.0
รวม	45	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่าโสเภณี เด็กได้ตอบคำถามว่าสิ่งที่ต้องการให้ตำรวจปรับปรุงการดำเนินงานปราบปรามโสเภณี เด็กมากที่สุดคือ เพิ่มกำลังตำรวจให้มากขึ้นจำนวนมากที่สุด 20 คนร้อยละ 34.4 รองลงมาคือการเพิ่มเครื่องมือติดต่อสื่อสารให้ตำรวจ จำนวน 16 คนร้อยละ 35.6 และเพิ่มงบประมาณให้ตำรวจใช้ในการปราบปราม 9 คนร้อยละ 20.0 แสดงว่าจะต้องเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ในการปราบปรามโสเภณี เด็ก

ตารางที่ 11 ร้อยละของความต้องการของโสภณ เด็กๆ หลังจากการเลิกขายบริการ

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
สิ่งที่ท่านต้องการมากที่สุดภายหลังจากการเลิกขายบริการ คือ		
กลับภูมิลำเนาเดิม	32	71.1
ไม่กลับภูมิลำเนาเดิม	-	-
อยู่ในกรุงเทพฯต่อไปโดยมีอาชีพใหม่	3	6.7
ฝึกอาชีพ	5	11.1
ทำอาชีพเกษตรกรรม	5	11.1
รวม	45	100.0

จากตารางที่ 11 ร้อยละของความต้องการของโสภณ เด็กๆ หลังจากการเลิกขายบริการ พบว่าโสภณ เด็กส่วนใหญ่ตอบว่าต้องการกลับภูมิลำเนาเดิม 32 คน ร้อยละ 71.1 เพราะโสภณ เด็กๆ เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่กระจัดกระจายตามภาคต่าง ๆ โดยเฉพาะภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคใต้ เมื่อถูกตำรวจจับได้ ก็มีความประสงค์ที่จะกลับไปอยู่ภูมิลำเนาเดิม เพราะสังคมไทยนั้นจะมีความผูกพันกับครอบครัว ญาติพี่น้อง ถึงแม้ว่าการเป็นโสภณ เด็กๆ จะเปรียบเสมือนตราขายสำหรับชีวิตแต่ก็ต้องการที่จะอยู่ใกล้ชิดกับครอบครัว เพราะสภาพสังคมที่กรุงเทพมหานครที่เป็นแหล่งค้าประเวณีมีสภาพความสับสนวุ่นวายและมีความบีบคั้นทางจิตใจ เพราะฉะนั้นการกลับคืนภูมิลำเนาเดิมคือการปรับสภาพชีวิตฟื้นฟูทางด้านจิตใจของโสภณ เด็กๆ ให้ต่อสู้โลกต่อไป

ตารางที่ 12 ร้อยละของความต้องการของโสเภณี เด็กภายหลังที่ถูกจับกุมต้องการความช่วยเหลือ
จากรัฐบาล

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
สิ่งที่ท่านต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือ ภายหลังถูกจับกุม คือ		
จัดสร้างมูลนิธิโสเภณีเด็กให้มากขึ้น เดิม	13	28.9
ขยายเวลาในการอยู่อาศัยในสถาน มูลนิธิโสเภณีเด็กมากขึ้น	4	8.9
ต้องการให้ฝึกหัดอาชีพอุตสาหกรรมใน ครอบครัว	4	8.9
ต้องการให้ฝึกหัดอาชีพหัตถกรรม	4	8.9
ต้องการให้ส่งกลับภูมิลำเนาเดิม	24	53.3
อื่น ๆ	-	-
รวม	45	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่าโสเภณีเด็กมีความต้องการที่จะให้รัฐบาลช่วยเหลือภายหลัง
จากถูกจับกุมโสเภณีเด็กตอบคำถามสอดคล้องกับคำถามข้างต้นคือให้รัฐบาลส่งกลับภูมิลำเนาเดิม
มากที่สุดถึง 24 คน ร้อยละ 53.3 รองลงมาคือให้รัฐบาลจัดสร้างมูลนิธิโสเภณีเด็กให้มากขึ้นกว่า
เดิม 13 คน ร้อยละ 28.9 ซึ่งรัฐบาลควรที่จะส่งเสริมให้มีมูลนิธิโสเภณีเด็กทั้งของรัฐบาลและ
เอกชนให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อที่จะได้ เป็นสถานที่สงเคราะห์เด็กผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

จากการศึกษาเรื่องรัฐกับโสเภณีเด็กที่ได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ คือ
ประสิทธิภาพในการนำนโยบายการปราบปรามโสเภณีเด็กไปปฏิบัติจะมากหรือน้อย
เพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้คือ นโยบาย บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และความร่วมมือ
ของโสเภณีเด็ก ดังมีรายละเอียดคือ

1. นโยบายขาดความต่อเนื่อง
2. การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดำเนินงานปราบปรามโสเภณีเด็ก
ขาดประสิทธิภาพ
3. มาตรการทางกฎหมายไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน
4. การขาดความร่วมมือจากโสเภณีเด็กในการดำเนินมาตรการให้นโยบายประสบ
ผลสำเร็จ

กล่าวโดยสรุป การศึกษาครั้งนี้ตอบว่าการนำนโยบายปราบปรามโสเภณีเด็กไปปฏิบัติ
ไม่บรรลุเป้าหมาย

1. นโยบายการปราบปรามโสเภณีเด็กกระทำแบบไม่ต่อเนื่อง นโยบายการปราบปราม
โสเภณีเด็กกระทำแบบชั่วคราว รัฐบาลนายชวน หลีกภัย เน้นนโยบายการปราบปรามโสเภณีเด็ก
แต่พอถึงรัฐบาลนายอภิรักษ์ ศิลปอาชา ไม่ได้เน้นนโยบายการปราบปรามโสเภณีเด็ก จึงทำให้
โสเภณีเด็กดำเนินแบบไม่ต่อเนื่อง
2. พบว่าการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดำเนินงานปราบปรามโสเภณีเด็ก
นั้นยังขาดแคลนบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ พบว่าขาดแคลนงบประมาณมากที่สุด ขาดแคลน
บุคลากรกำลังพลมาก เป็นอันดับ 2 และขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์มาก เป็นอันดับ 3
3. มาตรการทางกฎหมายในการปราบปรามโสเภณีเด็กยังมีความล้าสมัย รัฐบาลได้
มีนโยบายการออกพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 ตั้งแต่อดีตยาวนานมาถึง
ปัจจุบันยังใช้กฎหมายฉบับนี้อยู่ ทั้ง ๆ ที่สภาพการค้าประเวณีมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการค้าอยู่ตลอดเวลา
กฎหมายพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณีมีโทษที่ค่อนข้างเบา จากคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือปรับไม่เกินสี่พันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

4. การขาดความร่วมมือจากโสเภณีเด็กในการดำเนินงานมาตรการปราบปรามเฝ้าระวัง
ประสบผลสำเร็จ ตำรวจมักจะไม่ได้รับความร่วมมือจากตัวเด็ก เพราะเด็กมีความหวาดกลัวระแวง
ภัยถูกข่มขู่จากผู้คุมที่กักกันเด็กตลอดเวลา ค่าเฉลี่ยที่พบจึงต่ำมาก ตำรวจได้รับความร่วมมือจาก
เด็กมีค่าเฉลี่ยแค่ 2.56 เท่านั้น การปราบปรามส่วนใหญ่ตำรวจต้องแสวงหาข่าวด้วยตนเอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

บทสรุป

จากการศึกษาวิจัย เรื่องการนำนโยบายโล่เด็กไปปฏิบัติรัฐบาลได้มีนโยบายการปราบปรามโล่เด็ก เด็ดขาด เมื่อปีพ.ศ.2534 ในสมัยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย โดยได้มีคำสั่งเข้มงวดในการปราบปรามโล่เด็ก ทั้งทางกฎหมายและการดำเนินงานปราบปรามทุกรูปแบบ

การศึกษาวจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาวจัยเอกสาร (Documentary research) และการศึกษาภาคสนาม (Field research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการทดสอบ ใช้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตำรวจนครบาล ได้แจกแบบสอบถามตำรวจ จำนวน 196 ชุด และแจกแบบสอบถามโล่เด็ก จำนวน 45 ชุด

การศึกษาวจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษามาตรการในการนำนโยบายการปราบปรามโล่เด็กไปปฏิบัติ โดยศึกษาเฉพาะด้านการปฏิบัติงานของตำรวจ

2. เพื่อศึกษาปัญหาในการนำนโยบายการปราบปรามโล่เด็กไปปฏิบัติ ในสมัยนายชวน หลีกภัย

ประสิทธิภาพในการนำนโยบายการปราบปรามโล่เด็กไปปฏิบัติจะมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ ปัจจัยดังต่อไปนี้ นโยบาย, บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และความร่วมมือของโล่เด็ก ดังมีรายละเอียดสมมุติฐานย่อย สับสนับสนุนดังนี้ คือ

1. นโยบายขาดความต่อเนื่อง

2. การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจการดำเนินงานปราบปรามโล่เด็กขาดประสิทธิภาพ

3. มาตรการทางกฎหมายไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน

4. การขาดความร่วมมือจากโสภณีเด็กในการดำเนินงานนั้นส่งผลให้การนำนโยบายไปปฏิบัติขาดไม่ประสบผลสำเร็จ

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า

โสภณีเด็ก ที่มาค้าประเวณีเป็นเด็กหญิงส่วนใหญ่อายุไม่เกิน 18 ปี อยู่ในช่วงระหว่าง 14-18 ปี จำนวน 33 คน ร้อยละ 73.3 มีภูมิลำเนาทางภาคเหนือ ได้มาค้าประเวณีถึง 25 คน ร้อยละ 55.6 ระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 34 คน ร้อยละ 75.6 สาเหตุการเข้ามาเป็นโสภณีเด็ก เกิดจากความยากจน จำนวน 8 คน ร้อยละ 17.8 และเพื่อความเป็นอยู่ของชีวิตที่ดีขึ้นกว่าเดิม จำนวน 8 คน ร้อยละ 17.8 การเข้ามาเป็นโสภณีเด็ก เกิดจากความสมัครใจ 10 คน ร้อยละ 26.7 ไม่สมัครใจ 12 คน ร้อยละ 31.1 รายได้ของโสภณีเด็ก 1,000-2,000 บาท จำนวน 27 คน ร้อยละ 60.0 และรายได้ 7,001-8,000 จำนวน 5 คน ร้อยละ 11.1 สถานที่โสภณีทำงานอยู่ในสถานบริการ โรงแรมชั้นสองมากที่สุด 27 คน ร้อยละ 60.0

การพิสูจน์สมมติฐานพบว่าสมมติฐานที่ 1 การดำเนินนโยบายการปราบปรามโสภณีเด็กขาดความต่อเนื่อง นโยบายการปราบปรามโสภณีเด็กเป็นนโยบายที่ดี สอดคล้องกับสภาพการณ์เงื่อนไขทางสังคม ตำรวจตอบเห็นด้วยระดับมากและมากที่สุดจำนวนเท่ากัน จำนวน 70 คน ร้อยละ 35.7 ค่าเฉลี่ย 3.83 การดำเนินนโยบายการปราบปรามโสภณีเด็ก เป็นนโยบายที่ขาดความต่อเนื่อง ตำรวจตอบเห็นด้วยระดับมาก 76 คน ร้อยละ 38.8 ค่าเฉลี่ย 3.98 ในขณะที่โสภณีเด็กตอบเห็นด้วยในเรื่องการดำเนินนโยบายการปราบปรามโสภณีเด็กนั้นควรทำอย่างต่อเนื่อง พบว่าโสภณีเด็ก ตอบเห็นด้วย 39 คน ร้อยละ 86.7 แสดงว่านโยบายการปราบปรามโสภณีเด็กเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับสภาพการณ์เงื่อนไขทางสังคม ควรที่จะดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และควรมีหน่วยงานอื่นร่วมสนับสนุนด้วย เพื่อเห็นนโยบายนั้น เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนปัญหาโสภณีเด็กเป็นปัญหาทางสังคม มิใช่จะแก้ปัญหาค่าได้โดยการปราบปรามแต่เพียงอย่างเดียว

สมมติฐานย่อยที่ 2 การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดำเนินงานปราบปรามโสภณีเด็กขาดประสิทธิภาพ

จากหลักการแนวความคิดของแมชมาเนียน และซาบาเนีย ได้สรุปเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ว่าจะต้องมีทรัพยากรเพียงพอกับการสร้างทีมงาน (staff) เพื่อที่จะปฏิบัติงาน และติดตามในระดับกลุ่ม เป้าหมายได้ตามวัตถุประสงค์ นอกจากนี้แล้วปัจจัยที่สามารถให้การดำเนินนโยบายประสบผลสำเร็จคืองบประมาณ บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทักษะในการทำงาน เรื่องนั้น เพรสแมนและวิลภาพสดี ยังได้กล่าวถึงการประสานงานระหว่างหน่วยงาน (coordination) ซึ่งการประสานงานนั้นอาจจะ เป็นยุทธวิธีหนึ่งที่จะส่งผลต่อการนำนโยบายไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า การดำเนินนโยบายการปราบปรามโสเภณี เด็กของตำรวจที่ไม่ประสบผลสำเร็จนั้น เนื่องมาจากปัจจัยหลักคือทางด้านงบประมาณ ทางด้านเครื่องมือสื่อสาร ขาดสารข้อมูลกำลังพล ความพร้อมทางด้านวัสดุอุปกรณ์ นอกจากนี้ตำรวจยังเห็นด้วยกับบทบาทของสื่อมวลชนว่าควรที่จะเข้ามาช่วยเหลือในด้านการศึกษาสัมพันธถึงข้อเสียของการเป็นโสเภณี เด็ก อันเป็นหนทางหนึ่งหรือหน่วยงานเสริมที่จะทำให้การดำเนินงานของตำรวจเป็นไปอย่างครบวงจร กล่าวโดยสรุปตำรวจขาดปัจจัยทางด้านงบประมาณ เครื่องมือสื่อสาร กำลังพล ขาดสารและวัสดุอุปกรณ์ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้การนำนโยบายปราบปรามโสเภณี เด็กไปปฏิบัติยังไม่ประสบผลสำเร็จ

ความพร้อมทางด้านงบประมาณ พบว่าตำรวจตอบแบบสอบถามในเรื่องงบประมาณ การปราบปรามโสเภณี เด็ก มีค่าเฉลี่ย 2.46 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุดในเรื่องการดำเนินงาน

ความพร้อมทางด้านกำลังพลในการปราบปรามโสเภณี เด็กตำรวจตอบว่ากำลังพลของตำรวจที่ใช้ในการปราบปรามโสเภณี เด็ก มีค่าเฉลี่ย 3.01 ค่าตามข้อนี้พบว่าโสเภณี เด็กตอบว่าควรเพิ่มกำลังตำรวจ ร้อยละ 34.4

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งค้าประเวณี ก่อนการปราบปรามพบว่าตำรวจตอบว่าเป็นปัญหาอุปสรรคอย่างหนึ่งในการปราบปราม เพราะโสเภณี เด็กมีความหวาดกลัวเจ้าของช่องและขาดเครื่องมือที่จะติดต่อข่าวสารแจ้งให้ตำรวจทราบในขณะที่เดียวกันการปราบปรามโสเภณี เด็กตำรวจได้ตอบคำถามว่าบางครั้งข่าวการปราบปรามโสเภณี เด็กรั่วไหลถึงผู้ค้าประเวณี (เจ้าของช่อง) ก่อนการเข้าดำเนินการปราบปราม เพราะผู้ค้าประเวณี (เจ้าของช่อง) มีอิทธิพลที่จะซื้อข่าวสารการปราบปรามได้ เช่นเดียวกัน

ความพร้อมด้าน เครื่องใช้สำนักงานในการปราบปรามโส เภณี เด็กตำรวจตอบว่ามีความพร้อมในการใช้ เครื่องใช้สำนักงานในการปราบปรามโส เภณี เด็ก ในระดับค่าคือมีค่าเฉลี่ย 2.60 ขณะเดียวกันโส เภณี เด็กตอบว่าควร เพิ่ม เครื่องมือสารไว้กับตำรวจ ร้อยละ 35.6

กล่าวโดยสรุป สมมุติฐานย่อยที่ 2 นั้น เป็นความจริงเพราะมีปัจจัยต่าง ๆ งบประมาณกำลังพล เครื่องมือ เครื่องใช้วัสดุอุปกรณ์ของตำรวจขาดแคลน จึงส่งผลต่อการดำเนินนโยบายโส เภณี เด็กไปปฏิบัติขาดประสิทธิภาพ

สมมุติฐานย่อยที่ 3 มาตรการทางกฎหมายไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน

มาตรการทางกฎหมายในสังคมไทย จากการศึกษามาตรการทางกฎหมายปราบปรามโส เภณี เด็ก รัฐบาลได้มีนโยบายการออกพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503

แต่ถ้าพิจารณาชื่อของ พ.ร.บ. ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า รัฐบาลไม่ได้มีความมุ่งหมายที่จะปราบปรามโส เภณีให้หมดสิ้นไปเลยทีเดียว เพราะตั้งชื่อกฎหมายว่า "ปราม" ซึ่งมีความหมายว่า ท้าให้กลัว หรือ เพียงยับยั้งไว้เท่านั้นเองไม่ได้มีความมุ่งหมายที่จะเอาจริงเอาจัง นอกจากมีโทษที่กำหนดไว้ที่ชั่วลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดก็ เป็นโทษเพียงเล็กน้อยไม่รุนแรงเหมือนกฎหมาย ป้องกันการค้าประเวณีของบางประเทศ ทั้งนี้คงจะ เนื่องมาจากสาเหตุที่ว่า รัฐบาลมีนโยบายเพียงแต่จะยับยั้งหรือปรามไว้เท่านั้นเอง ไม่ได้มีความมุ่งหมายที่จะทำการปราบปรามอย่างจริงจังให้เกิดขาดหรือหมดสิ้นไปไม่ดังจะ เห็นได้จากบทกำหนดโทษในกฎหมายดังกล่าวกำหนดไว้สูงสุดเพียง จำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตำรวจมีหน้าที่รักษากฎหมายที่ เกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาโดยจะต้อง เป็นผู้จับกุมกระทำผิดและกวดขันมิให้ผู้กระทำความผิดเกิดขึ้น การค้าประ เวณี เป็นความผิดอาญาด้วยประการหนึ่ง จึงอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้อง เป็นผู้กวดขันและจับกุม เมื่อปรากฏกระทำความผิดหลังจากนั้นพนักงานอัยการส่งให้ศาลพิพากษาไปตามรูปคดีและพยานหลักฐาน กรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษก็จะส่งตัวให้ราชทัณฑ์รับไปดำเนินการตามคำพิพากษา จะ เห็นได้ว่าขั้นตอนและความรับผิดชอบของตำรวจมีอยู่ เพียง เป็นผู้กวดขันและจับกุมผู้กระทำความผิดแล้วนำตัวมาสอบสวน เพื่อฟ้องศาล

การค้าประ เวณีได้ เปลี่ยนรูปแบบและมีพัฒนาการจนกลายเป็นการค้าประ เวณีกับ เด็กซึ่งมีชื่อเรียกใหม่ว่า "โส เภณี เด็ก" แต่ว่าด้วยกฎหมาย พระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประ เวณี พ.ศ. 2503 ก็ยังคงไว้ช้อย แสดงว่ามาตรการทางกฎหมายยังไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน โทษ

ของผู้ทำการค้าประเวณีในมาตรา 6 ระบุว่าจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา 8 กล่าวว่าผู้ใดจัดหาผู้กระทำการค้าประเวณี เพื่อผู้อื่น เป็นปกติธุระ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าตำรวจมีความเห็นด้วยค่าควรปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย มีค่าเฉลี่ย 4.29 ควรแก้ไขตัวบทกฎหมายผู้ค้าประเวณีให้ได้รับโทษที่หนักขึ้นกว่าเดิม มีค่าเฉลี่ย 4.26 ส่วนในตัวอย่างโสเภณีเด็ก ตอบเห็นด้วยว่าการค้าประเวณีเด็กมีความผิดตามกฎหมายร้อยละ 80.0 (ตารางที่ 8)

นอกจากนี้แล้ว คำถามที่ถามว่าการปราบปรามโสเภณีเด็กแต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้ผล ควรที่จะแก้ปัญหาลังคมทางด้านอื่นตามไปด้วย ตำรวจตอบเห็นด้วยมีค่าเฉลี่ย 4.43

กล่าวโดยสรุป ผู้วิจัยพบว่ามาตรการทางกฎหมายไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน จึงยอมรับสมมติฐานนี้ ควรที่จะปรับปรุงแก้ไขกฎหมายนี้ให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจุบันได้ยกร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีแล้วแต่ยังพิจารณาอย่างไม่เสร็จ

สมมติฐานย่อยที่ 4 การขาดความร่วมมือจากโสเภณีเด็กในการดำเนินงานส่งผลให้การนำนโยบายปฏิบัติไม่บรรลุผลสำเร็จ

การนำนโยบายไปปฏิบัติจะสำเร็จหรือไม่เพียงใด วรเดช จันทรศร ได้กล่าวถึงตัวชี้วัดประการหนึ่งคือความร่วมมือของผู้ที่ได้รับนโยบายกับผู้สนองนโยบายต้องร่วมมือช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ดังที่ วรเดช จันทรศร ได้กล่าวถึงเรื่องชี้วัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้น จำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ปฏิบัติและผู้รับการปฏิบัติจากนโยบายนั้นด้วย คือตำรวจในฐานะผู้รับนโยบายไปใช้กับโสเภณีเด็ก จำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือจากโสเภณีเด็กด้วย

การได้รับความร่วมมือประสานงานจากโสเภณีเด็ก เป็นปัญหาอย่างหนึ่งที่ตำรวจพบว่ามีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติใช้ เพราะตำรวจได้รับความร่วมมือประสานงานจากเด็กมีค่าเฉลี่ยต่ำมาก 2.56 ตำรวจได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งค้าประเวณีก่อนการปราบปราม มีค่าเฉลี่ย 2.5% ในขณะที่ค่าตอบที่ได้รับจากโสเภณีเด็กที่ตำรวจได้ช่วยเหลือออกมาแล้ว มีค่าร้อยละ 68.9 แต่โสเภณีเด็กที่อยู่ในแหล่งค้าประเวณีอีกจำนวนมากที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ และไม่สามารรถที่จะให้ความร่วมมือกับตำรวจได้ ดังนั้นการปราบปรามโสเภณีเด็ก ความร่วมมือจากโสเภณี

เด็กจึงเป็นสิ่งสำคัญแต่จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าโส ภาณี เด็กขาดความร่วมมือที่จะชี้แหล่งการค้า
บริเวณนี้ให้กับตำรวจ อาจจะเป็นเนื่องมาจากความหวาดกลัว

ผู้วิจัยจึงยอมรับสมมุติฐานย่อยที่ 4 ว่าเป็นความจริง ว่าตำรวจขาดความร่วมมือจาก
โส ภาณี เด็กจึงทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่บรรลุผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

1. การดำเนินนโยบายการปราบปรามโส ภาณี เด็กควรจะทำอย่างต่อเนื่อง และ
ควรจะทำให้สื่อมวลชน เข้ามามีบทบาทประชาสัมพันธ์การค้า นโยบายการปราบปรามโส ภาณี เด็ก
การดำเนินนโยบายควรจะทำไปแบบต่อเนื่อง ควรมีการปราบปรามและแก้ไขปัญหาลักษณะ
ร่วมกันปราบปรามหลายหน่วยงาน จึงจะทำให้เห็นนโยบายการปราบปรามโส ภาณี เด็กประสบผลสำเร็จ
2. รัฐบาลควรเพิ่มงบประมาณให้กับกรมตำรวจในการปราบปรามโส ภาณี เด็ก เพิ่ม
กำลังพลในการปราบปรามให้มากขึ้น จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือในการปราบปราม เช่น ยานพาหนะ
มีจำนวนไม่เพียงพอในการดำเนินงานตลอดจน เครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัย เครื่องคอมพิวเตอร์ กอง
ปราบปรามควรได้รับงบประมาณมาจัดซื้ออุปกรณ์เหล่านี้โดย เร่งด่วน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนิน
ในการปราบปรามโส ภาณี เด็ก
3. การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 เพราะ
พระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 ได้ประกาศใช้บังคับมานานแล้ว บทบัญญัติที่มีอยู่
โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทกำหนดโทษไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และผู้กระทำการค้าประเวณี
ส่วนมาก เป็นผู้ด้อยโอกาสทางสังคม สมควรให้บุคคลเหล่านี้ได้รับการคุ้มครอง โดยขยายความ
คุ้มครองของกฎหมายไปถึงผู้ที่มีอายุ 15-25 ปี และควรลงโทษบุคคลผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี
ให้ได้รับโทษสูงขึ้น
4. รัฐบาลควรเร่งดำเนินการจัดสวัสดิการสงเคราะห์ให้กับโส ภาณี เด็ก ทุกวันนี้สถานที่
จัดสวัสดิการสงเคราะห์โส ภาณี เด็กยังมีจำนวนไม่เพียงพอ ควรให้เอกชน เข้ามามีบทบาทในการจัด
การสงเคราะห์โส ภาณี เด็กผู้ด้อยโอกาสทางสังคมให้มีสถานสงเคราะห์โส ภาณี เด็ก เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม

5. การแก้ไขปัญหาสเภาณเด็กควรจะแก้ปัญหหลาย ๆ ด้าน ทั้งทางด้านสังคมกระทรวงศึกษาควรดูแลการศึกษาภาคบังคับของเด็กอย่างทั่วถึงและจริงจังและควร เปลี่ยนแปลงค่านิยมในการขายลูกสาวว่าเป็นเรื่องทำลายศีลธรรม การแก้ปัญหาในด้านเศรษฐกิจควรที่จะมีการพัฒนาเศรษฐกิจในรูปแบบการสร้างงานในชนบท เพื่อแก้ไขความอดยาก ยากจนของประชาชนในท้องที่ชนบท เพื่อป้องกันการนำลูกสาวมาขายกิน เพื่อเลี้ยงปาก เลี้ยงท้องตนเอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย